

תת"ע 5943/04/11 - מדינת ישראל נגד חסן סוידאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5943-04-11 מדינת ישראל נ' סוידאן
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חסן סוידאן

הנאשם

הכרעת דין

ראשית דבר, הנני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 02.11.10 בשעה 15:30, שעה שנהג בכביש 70 מנתיב השירה לצפון, נהג ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.
3. התביעה הביאה כעד מטעמה את פקד ירון עציון, עורך הדו"ח והגישה באמצעותו את הדו"ח וכך נכתב בדו"ח ת/1:

"במהלך פיקוח תנועה פלאפונים במקום הנ"ל עמדתי ביציאה מנתיב השירה כשפניי לכביש 70 הרכב הנ"ל הגיע מכיוון כללי דרום לצפון ברכב, נראה נהג לבדו כשחלף בצומת הבחנתי כי הנהג אוזח בידו השמאלית מכשיר סלולארי בצמוד לאוזן שמאל ומשתמש בו, מזג האוויר טוב, ראות טובה, נסעתי אחרי הרכב הנ"ל תוך שמירה על קשר עין רצוף, זוהה על ידי רישיון נהיגה +תמונה, ברכב מותקן פלאפון קבוע".

עפ"י הרישום בדו"ח הגיב הנאשם ואמר:

"אני לא רק דיברתי רק החזקתי".

4. בחקירתו הראשית כשנשאל על כך השיב העד כי אינו מציין את המקום בו עצר הנהג כי בדרך כלל הוא עוצר את הנהגים בסמוך לבית העלמין שנמצא בדרך. "זה מקום אכיפה שכיח".

בחקירתו הנגדית "האם זה נכון שעצרת אותי ליד הרמזור?".

השיב העד: "זה בדיוק שיטת האכיפה, אני יוצא מנקודת האכיפה ועוצר אותך במקום בטוח, מסודר, בו ניתן לעצור את הרכב. זה יכול להיות בכניסה לבית העלמין, או בכניסה

ליער יחיעם או בכניסה לכברי, שם יש שול רחב בצד ימין".

5. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו, ומסר את הדברים הבאים:

"נסעתי מכיוון כפר יאסיף לכיוון הבית כיוון שלומי אדמית. אני ראיתי שהוא אחרי, עומד ברמזור כברי מעלות. עצר את התנועה, עשה מה שהוא רוצה פתחתי לו את דלתות, אמרתי לו שיחפש מה שיש, אם תראה משהו תעשה פעמיים. אני בחיים לא הרמתי פלאפון. הייתי נהג מונית. הייתי בטנדר של הבן שלי. הוא לא רדף אחרי הוא נסע אחרי וברמזור עצר אותי. אמרתי לו שלא דיברתי בפלאפון. פתחתי את הדלת ליד כל הרכבים, אמרתי לו כנס, אם תמצא תעשה פעמיים. אני אומר שאין לי בכלל פלאפון.

בתוך האוטו אין טלפון. יש מתקן לקפה שהבן שם.

אני נשבע שלא דיברתי".

בחקירתו הנגדית כשנשאל על כך השיב הנאשם כי "לא אמרתי לשוטר "לא דיברתי רק החזקתי ביד". לא אמרתי שום מילה. פתחתי את הדלתות. הנהגים ברמזור הסתכלו. אחר כך תפס את הדו"ח וזרק אותו על ברכיי".

עוד ציין הנאשם כי אחרי האירוע הנ"ל נסע לתחנת המשטרה בזבולון כדי להתלונן על רישום הדו"ח.

6. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה ואת עדויות הצדדים, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי עלי להכריע את הדין על יסוד עדות אחת בלבד, מסקנתי היא כי לאור דבריו הנחרצים של הנאשם התעורר בליבי ספק, שהנאשם זכאי ליהנות ממנו, לפיכך אני מזכה אותו מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

במקרה דנן, השוטר היה במקום לצורך אכיפת חוקי התנועה והנאשם חלף על פניו, כפי שעולה מנסיבות המקרה אשר נרשמו על ידי השוטר עצמו. אף שהשוטר מביע בטחון רב בגירסתו ופוסל אפשרות של טעות, לא שוכנעתי כי יש לדחות אפשרות זו של טעות.

לשוטר לא היה הסבר מניח את הדעת, מדוע הנאשם נעצר רק בצומת כברי ולא ליד בית העלמין כפי שהוא נוהג לעשות מימים יממה, ומדוע המשיך לנסוע אחרי הנאשם עד צומת כברי.

כמו כן, התרשמת שנעשתה על ידי השוטר חסרה לעניין אופן נהיגתו של הנאשם דבר המשליך על יכולתו של השוטר להבחין בביצוע העבירה.

זאת ועוד, החלטתי לזכות את הנאשם גם לאור, התרשמותי מהנאשם, אדם מבוגר אשר הכחיש את ביצוע העבירה והתעקש על חפותו.

התרשמתי מכנות עדותו של הנאשם ומאמינותו ולא מצאתי לנכון לא לתת אמון בגרסה אותה מסר לביהמ"ש לפיה, לא השתמש במכשיר טלפון נייד בעת הנסיעה.

הנאשם חזר על גרסתו בעדותו בפניי בבית המשפט מספר פעמים, הוא חזר על אותה גרסה באופן עקבי כי לא השתמש בטלפון נייד בעת נסיעה.

אשר על כן, אני מזכה, מחמת הספק, את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, במעמד הצדדים

חתימה